

Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift

Oprichter Dr. J. R. Beverluis

Orgaan van de

Nederlandsche Boschbouwvereniging

13e Jaargang

No. 11

November 1940

Oorspronkelijke Bijdragen

IN MEMORIAM L. A. SPRINGER.

24 JANUARI 1855—28 SEPTEMBER 1940.

Leonard A. Springer, de nestor onder de tuin-architecten is niet meer. Zaterdag 28 September is hij overleden in zijn aan zoo velen onzer bekende huis en werkplaats te Haarlem.

Bij zijn 80sten verjaardag was het mij vergund een overzicht over het werken en streven van dezen echten Neder-

lander te geven. Ik moge daarheen verwijzen voor hen, die meer willen weten over zijn strijd en overwinning.

Want in de eerste plaats is Springers leven geweest een strijd tegen alles, wat in zijn oog niet goed was. Tot dien strijd kon hij zich aangorden, omdat hij kon steunen op een zeer grondige kennis van de dendrologie, een in zijn vak zoo noodige wetenschap en op een op zeer hoog peil staande kennis van de ontwikkeling der Tuinkunst in den loop der eeuwen. In dien strijd werd hij gesteund door een vlijmscherpe pen, die onvermoeid werd gebruikt om te wijzen op misvattingen omtrent benamingen en op niet voldoende of slecht gefundeerde opvattingen over de tuinkunst. Opgegroeid in de praktijk was hij ook in staat de boomkweekers op verkeerde opvattingen omtrent het kweeken van boomen en struiken te wijzen, getuige o.m. zijn laatste bijdrage in het Weekblad van de Mij. voor Tuinbouw en Plantkunde. Zijn bijdragen zijn talloos en over vele periodieken verspreid.

Ondanks deze strijdersnatuur en misschien wel daardoor, omdat hij altijd eerlijk met open vizier streed, was Springer bij velen geliefd en geëerd. In den omgang was hij een der weinigen, die steeds bereid was van zijn veel-omvattende kennis te geven aan hen, die ernstig daarom vroegen. Zooals hij zichzelf gevormd heeft door elk uur van den dag te benutten tot het critisch vermeederen en verdiepen van zijn kennis, waarbij hij zijn geheele persoonlijkheid inzette, zoo was ook zijn uiting naar buiten: ook zijn geven was kritisch. Met die kritiek heeft hij veel opbouwend werk verricht. Zijn kennis van de dendrologie bijvoorbeeld wekte anderen tot navolging. Hij kreeg een kleine groep van leerlingen en belangstellenden om zich heen, waaronder respectievelijk de namen van Doorenbos, Hendriks en Prof. Valkenier Suringar te noemen zijn. Dit drietal richtte in 1924 met hem de Ned. Dendrologische Vereeniging op, die in korten tijd van haar bestaan zeer veel voor de praktijk en voor de wetenschap heeft mogen verrichten en reeds internationale bekendheid en beteekenis verwierf. Zelf was hij eenigen tijd haar voorzitter. Zoo was hij naast criticus bouwer. Deze Vereeniging benoemde hem tot eere-lid.

Zijn leeraarsperiode in Wageningen aan de toenmalige tuinbouwschool heeft gemaakt, dat hij aldoor met deze inrichting voor onderwijs en speciaal later met de afdeling Systematiek in contact is gebleven. Als blijk van die belangstelling moge hier naar voren worden gebracht, dat hij voor enkele jaren zijn zeer uitgebreid dendrologisch herbarium aan onze afdeling schonk, waar het een eereplaats inneemt en als zoodanig in zijn geheel wordt bewaard als beeld van wat een mensch in zijn leven vermag naast een

dat leven reeds vullenden arbeid. Uit zijn brieven bleek mij, dat hij de wijze, waarop wij zijn grootsten schat hadden ontvangen en bewaard, zijn groote waardeering had, terwijl hij dankbaar was voor de wetenschap, dat zijn herbarium regelmatig werd gebruikt op college en practicum onzer studenten. Voor deze schenking werd hem van Regeeringswege dank betuigd. Kort voor zijn heengaan werd onze onderwijs-verzameling verrijkt met wat hij had bijeengebracht aan vruchten en zaden van boomen en struiken. Aan de Bibliotheek der Landbouwhoogeschool schonk hij alle origineele teekeningen of schetsen van de door hem uitgevoerde werken. Voorwaar een kostelijk bezit! Dit voorjaar werd hiervan eene tentoonstelling gehouden ter gelegenheid van zijn 85 sten verjaardag, op welken datum de Bond van Ned. Tuin-architecten vergaderde.

Een groote voldoening was het hem, toen het aan de Landbouwhoogeschool verbonden fonds Landbouw-Export-Bureau gelden ter beschikking stelde voor de uitgave van een door hem geschreven historisch overzicht van de tuin-architectuur. Toen kwam duidelijk aan het licht over welk een keur van boek- en plaatwerken hij in zijn particuliere bibliotheek beschikte. Hij stelde deze ten toon in Haarlem en ondervond daar veel belangstelling. Mogen er wegen gevond worden, dat deze uitgelezen boekenverzameling niet op de gewone wijze op aucties uiteengereten worde, doch in haar geheel ter beschikking blijve van de belangstellenden in de tuinkunst.

Het heeft al zijn vrienden en vereerders leed gedaan, dat het hun niet vergund is geweest hun vriend en leermeester naar zijn laatste rustplaats te vergezellen. Wij kennen de plaats niet, waar hij na een leven vol arbeid en toewijding eindelijk rust. Het was zijn wensch zonder belangstelling buiten die van zijn eigen kinderen heen te gaan en dien hebben wij te eerbiedigen. Hij ruste in vrede — zijn werk leeft voort en getuigt van hem overal in den lande, den mensch zullen wij nooit vergeten.

JESWIET.